

Zvonko Spisic

Kruh

Taj segment zemljinog kruga
sto se polako tanji
i koji biva sve veci
kad je sve manji i manji
Ta kriska razenog sunca
u komad novina stane
a iz njeg izlaze pjesme
ratovi, suze i rane
Stane u zenino pismo
to sto ne stane u ranac
nekad je svileni rubac
nekad je pozlacen lanac
Zbog njeg se odlazi tamo
zbog njeg se ponovo vraca
i cesto na prvom peronu
zbog nje je mokro od placa
Ref.

Hajde na stol, kruh i sol
hajde na stol, prsut i vino
zdravo mi budi domovino
Stigli su vlakovi majko
evo ti sinove nose
bas kad se hljebovi bijeli
puse iz jutarnje rose
Kada se zajedno nadju
ponovo svoji na svome
izvadi sunca iz peci
neka ih rukama lome
Ref.